

ŠKOLNÍK

12/2009

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRÁSTAVĚ

DEN GIS



Den GIS (=Geografické informační systémy) je celosvětovou akcí, probíhající každý rok. V Liberci se s ní můžeme setkávat již od roku 2000.

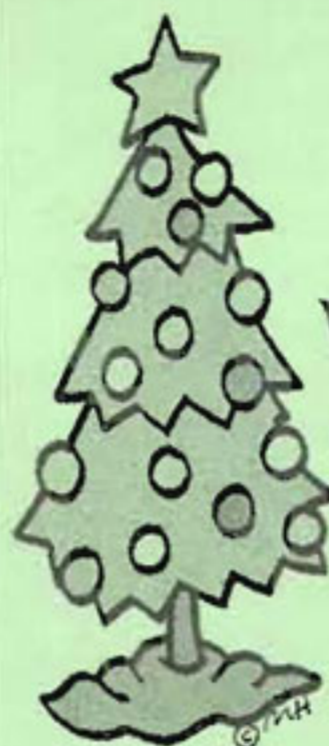
Ve dnech 10. - 12. listopadu se v Krajské vědecké knihovně představilo několik organizací, které GIS využívají v praxi, a proto jsme se i my se žáky 9. ročníků rozjeli dne 12. 11. 2009 do Liberce. Pro žáky základních a středních škol bylo připraveno 10 stanovišť (např. mapová honička, toulky po mapách, GIS ve škole, toulky 3D světem a další), kde měli možnost alespoň na chvíli nakouknout do světa map, jejich tvorby a využití.

Doprovodnou částí této akce byla výtvarná soutěž „Zeměplocha“, do které jsme se zapojili už během října v hodinách výtvarné výchovy a vznikla tak velmi pěkná díla. Tým chlapců z 8. A ve složení Fanda Grebeníček, Tomáš Tippelt, Martin Michálek, Ondra Ešpandr a Jirka Tencer se svojí prací „Planeta sýrů“ zaujali a skončili ve své kategorii na krásném třetím místě.

Pokud i Vy chcete zkusit toulky po mapách, zadejte si webovou adresu www.geohra.kraj-lbc.cz a vyzkoušejte si, jak znáte kraj, ve kterém žijete.

V. Povýšilová, R. Zatočilová

Zveme Vás na 6. ročník



ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ AKADEMIE

Koná se dne 16.12. v 16:00 v kině

Účinkují žáci základní školy
a členové školních kroužků

Cesta kolem světa za tři hodiny I.

Ve středu 18. 11. 2009 si třída 5.A vyjela na „II. výjezdák“ do Ekologického centra v Oldřichově v Hájích, kde se zúčastnila blokového pořadu Cesta kolem světa za tři hodiny I.

Na začátku pořadu jsme se nalodili a po Amazonce jsme se vypravili do džungle deštného pralesa, proplavali jsme se v oceánech a mořích, prošli jsme savanou, pouští a navštívili jsme i polární oblasti. Cestou jsme se setkali s mnoha živočichy i rostlinami daných životních prostředí, viděli a slyšeli jsme hodně zajímavostí.

Vyzkoušeli jsme si, jak se nepříjemně pije žirafě s dlouhým krkem, jak si tučňáci předávají a hlídají svá vejce, aby jim neumrzla, sáhli jsme si na různě velké mořské korály, bylo toho hodně.

Přesvědčili jsme se o tom, že jsme součástí přírody, kterou je třeba chránit.

J.Řeháková



Halloween v 5.A

Každý rok máme ve třídě krásné vydlabané a řezbou ozdobené dýně. Svítíme si v nich při vyučování, ale v noci by to bylo nejlepší. Děti uvítaly nápad užít si třídní HALLOWEEN přes noc ve škole, hlavně v naší třídě. A tak se také stalo.

Sešli jsme se v úterý 27. 10. 09 v 15,30 hodin před školou. Vyzdobili jsme třídu, každý si našel místočko na spaní a rozbalil spacák. Přestalo pršet, tak jsme vyrazili na kopec pouštět draky. Opekli jsme buřtíky, chlebíky, rohlíky a už po setmění jsme se vrátili zpátky do školy.

Rozsvítili jsme dýně, přečetli pár zajímavých strašidelných příběhů a zahráli si zajímavou aktivitu, při které jsme vzpomínali na ostatní spolužáky, kteří s námi nebyli, a přáli jsme si, aby tu noc mohli strávit s námi.

V noci nás čekala tajemná, trošku strašidelná noční hra po tmavých chodbách naší školy, ale to k tomu jistě patří a bezvadně jsme si to užili.

Kdy se nám naskytne příležitost strávit pár okamžiků v lavici ve státní svátek 28. 10. 09? Vyzkoušeli jsme si to a určitě na to nezapomeneme, protože jsou okamžiky, které se nedají vrátit a neopakují se.

Mooc se těšíme na další zážitky s naší třídou.

Třída 5.A a Řeháková J.



Halloween ve 4. A

Letos by mi už asi těžko prošlo, kdybych pro děti neuspořádala Halloweeny den ve škole. Vždyť se to loni tak povedlo...

Nejvíce se vždy děti těší, že se budou moci převléci za různá strašidla. A tak mi do školy přišli čarodějky, čarodějové, kostlivci a také oběšenec, Drákula a já nevím, co ještě. Brrr. Jen obdivuji nápaditost maminek, které se o převleky postaraly. Děti přinesly i výzdobu a ve třídě se objevila vydlabaná tykev se svíčkou, halloweenská lucernička, nechybělo ani halloweenské pohoštění. Stejně jako vloni se podával pravý halloweenský čaj okořeněný „kozími bobky“ a „sušenými slimáky“.

Pak už nastalo učení. Děti plnily mluvnické a matematické úkoly v čarodějnickém stylu, nechyběly ani úkoly na zručnost a přemýšlení. V halloweenskm duchu proběhla i hodina angličtiny. Na závěr děti kreslily a hádaly obrázky, které souvisí s tímto svátkem. Když jsem oznámila konec vyučování, všichni se velmi divili, jak dnešní škola utekla.

VI. Kollmannová



Literární exkurze Po stopách Karolíny Světlé

Šťastný Ještěd, že našel svou Světlou, a šťastná Světlá, že našla svůj Ještěd, napsal kdysi Vítězslav Hálek.



10. listopadu se o tom přesvědčili žáci 7. A a C, když se zúčastnili zajímavé literární exkurze. Několik dnů předtím pracovali v hodinách českého jazyka na tom, aby získali co nejvíce informací z internetu a encyklopedií o životě i díle spisovatelky. Pak už jen zbývalo místo školy nasednout do autobusu, s sebou si vzít pořádnou svačinu, fotoaparát, zápisník a veškeré znalosti si ověřit, zapsat a zdokumentovat na místě samém, tj. v muzeu v Českém Dubu, ve Světlé v Podještědí a na Stezce Karolíny Světlé. Žáci se chvílemi chovali jako opravdoví badatelé či reportéři, chvílemi se prozradili, že je jim teprve 12 let. Nu což, každý začátek je těžký. Jejich občasné dovádění by jim Karolína Světlá jistě odpustila!

Hana Šnýdlová a Kat. Kašková

Rozhovor s Karolínou Světlou

R: Dobrý den, jak se jmenujete?

K.S.: Dobrý den, já jsem Karolína Světlá.

R: Aha, my jsme mysleli, že se jmenujete Johana Rottová.

K.S.: Ano, to je moje vlastní jméno. Ale teď už se jmenuji jinak.

R: Zajímavé! Vy jste česká spisovatelka?

K.S.: Ano, to jsem.

R: Měla jste nějaké děti?

K.S.: Ano, měla jsem dceru Boženku, ale ona zemřela v mládí.

R: To je nám líto. A měla jste nějaké kamarády?

K.S.: Ano, kamarádila jsem se s Janem Nerudou a Boženou Němcovou.

R: Kdy jste se narodila?

K.S.: 24. února 1830 a zemřela jsem 7. září 1899.

R: Měla jste někdy manžela?

K.S.: Ano, Petra Mužáka, který byl v mládí mým učitelem na klavír.

R: Děkujeme Vám za rozhovor a nashledanou.

K.S.: Není zač. Nashledanou.

(Čadková D., Grebeníčková T., Šubrt V., Čermák P.)

Rozhovor s Karolínou Světlou

7.A: Jmenovala jste se za svobodna Johana Rottová?

K.S.: Ano, tak jsem se jmenovala.

7.A: Kdy jste se narodila? V jakém roce?

K.S.: Narodila jsem se v roce 1830.

7.A: Je pravda, že jste se narodila v česko-německé rodině?

K.S.: Ano.

7.A: Koho jste si vzala za manžela?

K.S.: Petra Mužáka.

7.A: Měla jste děti?

K.S.: Měla jsem dceru Boženku, ale zemřela po 3 měsících života. Žádné jiné jsem neměla.

7.A: Byla Vaše dobrá přítelkyně Božena Němcová?

K.S.: Ano, byly jsme dobré přítelkyně, ale bohužel už nejsme.

7.A: Proč?

K.S.: Dotkla jsem se jí. Nechci o tom mluvit.

7.A: Měla jste milostný vztah s Janem Nerudou?

K.S.: No, já jsem si s ním jenom psala dopisy. Byla to platonická láska.

7.A: Mnohokrát Vám děkujeme za rozhovor. Nashledanou.

K.S.: Nashledanou.

(Henzlová V., Mikezová B., Grundza T.)

Cesta do Země spánku

To jsem se jednou zase chtěla podívat do Země spánku. Když jsem ulehla do postele a usnula, nějak se mi nedařilo se do té země dostat. Moje postel pořád jezdila do vesnic jako například Ospalčice nebo Budíkovice. Pořád jsem se probouzela a hned zase usínala. Asi až na pátý pokus už jsem se naučila postel ovládat a mohla jet, kam se mi zlíbí.

Nejprve jsem zamířila do Snílkovic. Tam mě každý zdravil, jako bych byla urozená. Když jsem projela Snílkovicemi, měla moje postel špinavá kolečka. Tak jsem s ní zajela do řeky Spanice, aby se omyla. Nějak ani nevím, jak jsem se z nenadání objevila ve velkém městě, které nese název Hajanice pod Chrápalkami. Ale já jsem plánovala cestu do hlavního města Spinkalovic. Nakonec jsem se rozhodla, že si projedu i Hajanice. Když jsem dojela na konec Hajanice, uviděla jsem takového zvláštního skřítka, tak jsem se zeptala, kudy vede cesta do Spinkalovic.

Tak má postel jela. Těsně jsme minuly hory Chrápalky. A už jsme byly ve Spinkalovicích. Hezčí město člověk neviděl. Tak úhledné, tolik obchodů, no prostě hotový ráj pro nás lidi. Ale najednou se něco stalo! Někdo táhl moji postel ven ze Spinkalovic. Po chvíli mi došlo, že to jsou správci snů. Zatáhli mě do Budíkovského oceánu a já se probudila. „Nic lepšího mě potkat nemohlo!“ řekla jsem si a šla do školy.

(K. Ederová, VII.A)

Cesta do Země spánku

Jestli se chcete dostat do mé Země spánku, musíte být nejdříve hodně unavení. Potom jenom zalehnete do svého pelíšku, je jedno jestli je to spacák, postel nebo houpací síť a hned se přenesete do úplně jiného světa.

Nejčastěji jdete ze západu přes Zachumlánčice do Spalice, která se nachází u soutoku řek Nesmětspinka a Stálospalka. Pozor! Jestli se chcete vykoupat, doporučuji ve Stálospalce. Když se vykoupáte v Nesmětspince, vaše spaní bude přerušeno. Za několik málo minut už jste v centru. Nezapomeňte navštívit horu Chrnín a renesanční zámek Sladkospánek. Jestliže máte dost času, nakoukněte také do CHSO Krásné sny.

Protože čas je momentálně váš největší nepřítel, musíte pokračovat. Doporučuji přes Postýlany. Tam si kupte baterku, kterou budete potřebovat při prohlídce zříceniny hradu Mirov. Jen pro odvážné! Máte ještě chvíli, proto abyste následující den měli krásný, vykoupejte se v rybníčku Probouzel.

Příští noc vás čekám zas v mé Zemi spánku. Pro lenochy a ponocovače - do středu mojí země jezdí vlak.

(J. Koleníková, VII.A)

Cesta do Země spánku

Už se těším do postele, až se mi bude něco hezkého zdát. Ulehla jsem a pomalu jsem se dostávala do Země spánku. Šla jsem dlouhou chodbou a před sebou na jejím konci jsem už viděla krásně voňavou a zelenou trávu a hezké barevné květiny. Vše jsem začala procházet od jihu.

Navštívila jsem hrad Ospalákov, kde byly velice krásné obrazy s okolními městy a krajinami. To se mi vážně moc líbilo. Jelikož bylo teplo, navštívila jsem jezero Usnátkov, kde byl klid a dalo se tam hezky osvěžit. Ještě mě čekala dlouhá cesta. Tato země je sice malá, ale velice zajímavá. Jsou tu překrásná města, která jsou krásně čistá a všichni tu jsou na sebe velice milí.

Došla jsem k jedné široké řece Hajatka. Na Hajatce to bylo překrásné, byl velice pomalý proud, tak se na ní dalo lehce relaxovat. Chtěla jsem navštívit ještě Snítkovice a zámek Zachumlákov. Snítkovice, ty mám nejradši, v tomhle městě se mi líbí nejvíc. Vždy, když do nich vstoupím, nikdy se mi nezdá nějaký ošklivý sen. Snítkovice jsou také z nich nejkrásnější. A pak jsem konečně došla k Zachumlákovu. Na tomto zámku je všechno hezky teplé a nádherně to tu vypadá. A teď už jsem nahoře a je čas jít ze Země spánku zpátky na zem. A už se těším, co se mi bude zdát příště.

(P. Poláková, VII.A)



Den stromů

V sobotu 24.10. 2009 jsme jako již tradičně oslavili svátek stromů v Ekocentru v Oldřichově v Hájích. Přijeli jsme vlakem s třiceti druháky a třetáky a ani letos jsme se vůbec nenudili.

Jak náročná je cesta od jablíčka k moštu si děti vyzkoušely vlastními silami. Střídaly se u drcení i lisování jablek, za což byly odměněny lahodným moštem. Příjemně osvěženi jsme se posunuli k dalšímu stanovišti. Hádanek známe mnoho, ale ty z křížovky byly opravdu zapeklité, přestože jsme je řešili ve skupinách. Pro jednotlivce byly zase oříškem provázkové motanice s úkoly o přírodě. Mlsouny uspokojilo opékání vlastnoručně z těsta uhnětených hadů nad ohněm nebo ochutnávka domácích marmelád. Mnozí si zopakovali složitý vývoj plodu od pupenu na trase nazvané Než vyroste jablíčko. V cíli si vytvořili z příběhu knížečku. Aktivit bylo tolik, že jsme je ani všechny nestihli. A tak jsme si rádi odpočinuli při divadelní pohádce. Po ní jsme nezapomněli na místní obyvatele, na které jsme se moc těšili. Pašík, kozy i ovce měli z naší návštěvy jistě také radost. Ale největší měly děti z jízdy na koních, na které si musely vystát frontu, ale to jim z nadšení nijak neubralo.

Před odchodem ještě rychle nakoupit nějakou drobnost na památku a spěcháme na vlak. Ani po čtyřech hodinách se nám z areálu nechce, přestože obloha hrozila celý den deštěm. Ale na to jsme zaujatí všemi těmi činnostmi ani neměli čas myslet

Inka Henzlová a Ivana Bláhová



Plavecké dopoledne malých sportovců

Jedno sobotní dopoledne si malí sportovci vyrazili do plaveckého bazénu v Liberci. Sraz byl na vlakovém nádraží, kam přijel přeplněný vlak, ale pro nás se místo našlo.



Tobogán, soutěže ve vodě a skoky do vody nám pedagogům i dětem zpříjemnily pobyt. Šikovní sportovci se dostatečně vyřádili a spokojeně odcházeli do šaten. Pochvalu si zaslouží Honzík, Dominik, Lukáš, David, Zdenka, Tomáš a Ondra.

Slušné chování, dobrá nálada byly odměnou za pěkné výkony a každý se už těšil na pizzu nebo pohár v restauraci.

Cesta vlakem zpět nám uběhla a v Chrastavě se všichni rozešli domů. Poděkování náleží i paní učitelce Marcelce, která moc ráda navštěvuje bazén.

Za kroužek pohybových her : Iva Řehořková

Sportovní odpoledne 1.B a 4.C

Závěrečné loučení třídních učitelů a dětí na konci školního roku bývá velmi smutné. Mnohé z nás, učitelek 1. stupně, to zažily již častokrát. V loňském roce jsme si se žáky 3.C slíbili, že se budeme vídat alespoň na mimotřídních akcích. Již několikrát děti dokázaly, že mohou pracovat samostatně, zvládnou se podílet na organizaci různých her a soutěží. Toto jejich nadšení chceme využít.

Atak současní žáci 4.C v říjnu navštívili lunapark v Babylonu, pomáhali dohlížet na prvňáčky z 1.B, kteří zde byli za odměnu.

Při další akci "Pohybem z 1. do 4. třídy" dostali čtvrtáci těžší úkol. Celá třída zorganizovala pod vedením paní učitelky M. Jeníčkové sportovní odpoledne v tělocvičně ve Školní ulici. Dalším milým účastníkem této akce byla paní učitelka D. Nováková se svým žákem Bohoušem Pražákem. I oni přispěli k dobré náladě a ke zdárné organizaci.

Všichni byli úžasní, skvělí, perfektní, bezvadní... Velké děti pomáhaly menším i zlobovci byli rázem milí, ohleduplní, laskaví. Děti cvičily na kruzích, žebřinách, švédské bedně, laně, střílely na branku, šplhaly na tyči, klouzaly se na lavičce. Na závěr se utkali všichni dohromady při společných hrách.

Děti prožily hezké odpoledne. A opět jsme navázali na dlouholetou tradici naší školy, kdy starší ročníky vytvářejí program pro ty menší. Pořádají "Pohádkový les", Čerty a Mikuláše, doprovázejí je na výletech, hrají jim divadlo, recitují a zpívají jako hosté, připravují jim soutěže, jsou jim vzorem v tom dobrém slova smyslu.

V této spolupráci budeme pokračovat i v dalších měsících. Těšíme se na další společné chvíle.

Zuzana Živnůstková

